

Jeb'la Mara bumbara (gnostički članak)

10/2017

Prvi dio

Ukoliko se podsjetimo na radnju iz filma Avatar i zamislimo sebe kao one „plave ljude“ koji su nekada davno živjeli u skladu s prirodom, odnosno, u skladu sa sviješću Apsoluta ili Prvog Izvora a kasnije, nakon infiltracije jedne druge vrste (koju možemo nazvati „elohimi“ ili bilo kako jer to nije bitno) bili psihički i fizički modificirani tako da se „otkačimo“ od te Istinske svijesti i prebacimo u domen jedne drugačije, neprirodne ili vještačke svijesti (AI?!) u sklopu koje funkcioniše ta druga vrsta, nešto kao „vozilo“ te svijesti, onda bi mogli postaviti i pitanje, da li bi uopšte bilo moguće, nakon jedne vijekovne psiho-fizičke „obrade“, vratiti se natrag u prvobitno stanje, odnosno, u domen Istinskog?!

Onaj biblijski „čovjekov pad“ bi tako podrazumijevao naš pad iz Istinske realnosti u vještačku koja se modernim riječnikom naziva i „matriks“. Taj naš razvod od objektivne realnosti je vjerovatno bio postepen i vijekovima se povećavao sve do našeg sadašnjeg stanja kojeg mi smatramo manje-više normalnim jer za drugo ne znamo. Čovjek rođen u ludnici bi, poslije nekog vremena, stanje u njoj smatrao normalnim, ukoliko mu ne bi bilo dozvoljeno da postane svjestan drugih realiteta i bića ili da vidi kako je napolju?! Slična analogija bi bio onaj podrum iz Kusturicinog filma Podzemlje.

Dakle, bili smo iznad „crte“, pa smo propali ispod crte a sada se postavlja pitanje, da li i ovakvi kakvi trenutno jesmo, možemo nastaviti do daljnjeg u jednom takvom stanju svijesti?!

Znači, u drugom dijelu filma Avatar, koji nije snimljen, trebali smo vidjeti kako se ona tehnološki razvijena rasa vratila i infiltrirala neke svoje pripadnike među nas, onaj „plavi narod“, pa su oni onda zauzeli vodeće funkcije, formirali hijerarhije ili piramidalni sistem uprave i njihov životni sistem sa svojim „vrijednostima“, međusobno nas podijelili na bezbroj načina i grupa, uveli nam masu kojekakvih religijskih i duhovnih vjerovanja i učenja na principu „isto sranje, drugo pakovanje“ od kojih nijedno skoro da nema dodirnih tačaka s objektivnom realnošću, dok su genetskim modifikacijama naših fizičkih tijela obezbijedili to da se naš ljudski ili istinski dio dobro ogradi ili izoluje, tako da njegovu svijest ne budemo više u stanju živjeti i manifestovati. Istovremeno su nam nakačili ono što nam je poznato kao naša ličnost s čime se poistovjećujemo na „24/7 bazi“, što bi bilo slično jednom programiranom implantu ili kako je to Kastaneda sasvim odgovarajuće nazvao – „stranom instalacijom“. Ona raspolaže onom „budnom svijesti“ koja se nalazi „ispod crte“ i koja je sama po sebi razvedena od realnosti a istovremeno je povezana s „gazdom“ koji ju kontroliše. Tako smo pretvoreni i u mentalno programirane robove.

Dakle, da ponovimo:

Svijest Apsoluta

Svijest Istinskog ja (Istinskog ljudskog bića)

crta:-----

Budna svijest

Podsvijest

Kolektivno nesvjesno

...tako, mi sada u ovoj „zoni ispod crte“ uglavnom možemo da vjerujemo u vjerovanja dok ništa bitno ne možemo da znamo jer smo razvedeni od realnosti „by default“. A sada se postavlja i pitanje, da li i ovakvi kakvi jesmo, možemo nastaviti do daljnjeg u jednom takvom stanju svijesti?! Da li naša egzistencija u iluziji može biti ugrožena? Prema nekim indikacijama, izgleda da može!?

Ovdje ćemo napraviti jednu malu digresiju. Jedna od prednosti dualne prirode realnosti tj. iluzije, bila bi ta što tu ne mogu vladati samo laži, što mu dođe kao neki paradoks jer bi to indiciralo da u jednoj poštenoj iluziji mora biti i istine?! Znači, nema poštene iluzije bez istine ako je iluzija zastupljena na dualizmu kao što je ova naša. Jedna realnost bazirana na dualizmu se ne može sastojati od lažnih laži i istinitih laži, zar ne. Dakle, istine mora biti ali ju samo treba prepoznati kao takvu. Međutim, u jednoj poštenoj iluziji, istina će biti upregnuta za svrhu održavanja i učvršćivanja te iluzije, tako da ju iluzorni entiteti neće percipirati i razumjeti kao takvu. S druge strane, kad bi iluzorni entitet mogao vidjeti i razumjeti Istinu, on bi istovremeno razumjeo i svoju iluzornost a to ne bi bilo nimalo zgodno za nekoga ko je iluzoran tj. ko objektivno ne postoji. Zato, Istina tu neće biti nikome ni poželjna, niti interesantna. Ono što će najviše tu biti zastupljeno, to je varakanje na bezbroj načina, dezena i nijansi. Oni iluzorni entiteti koji varakanje razviju do viših nivoa, zauzimaće bolja egzistencijalna mjesta u iluziji. Međutim, svima će njihova lažna egzistencija ovisiti od laži. Tako će svako lagati samog sebe a takođe i druge, dok će oni s viših pozicija manipulirati one ispod njih, na bezbroj načina i uz dosta kreativnosti jer će njihova egzistencija i dobrostanje direktno zavisiti od efikasnosti manipulisanja onih ispod.

Dakle, svi mi moramo podržavati ovu iluziju zajedničkim snagama jer dok je nje, biće i nas. Tu ćemo naizmjenično uživati i patiti, na starom dobrom dualističkom principu ali ćemo „postojati“. Mi smo ovdje programirani tako da sebe već smatramo ljudskim bićima, mada postoji dosta indikacija da mi to nismo u pravom smislu riječi, nego mu ovdje dođemo kao nešto slično Pinokiju a što se tiče onih koje smatramo „vanzemalcima“ tj. drugačijim od sebe, tu nam kao olakšavajuća okolnost može biti to što su i oni ispod crte, bez obzira na njihov IQ ili stepen tehnološkog razvoja. Isto tako, kad upoznamo svoju ličnost, upoznaćemo i njih.

I ovdje ćemo napraviti jednu malu digresiju. Na primjer, oni koji su pratili međusobne dijaloge ličnosti žrtve otmica, odnosno, njene duše, duha ili uma, ili ovih komponenti s tzv. „otmičarima“ ili „manipulatorima“, koji su predstavljeni u transkriptima hipnotičkih seansi Dr Malange, kad bi samo slušali dijaloge koji su se odvijali u tom kontekstu, ne bi znali ko se javlja iz tijela čovjeka, ko iz tijela vanzemaljca, ko iz „duše“, ko iz „duha“ itd. kao da se radi o osobama koje žive u istom gradu a razlikuju se samo po čudi i „zanimanju“?!

Znači, pripadala neka ličnost čovjeku, vanzemaljcu, anđelu, duhu, uskrsnutom majstoru, đavolu, bogu... u realitetima ispod crte, po samoj svojoj prirodi, ona bi bila razvedena od objektivne realnosti, pa bi kao takva, mogla piti vode samo u ovim, iluzornim realitetima. Stoga, ličnosti se trude da prezentiraju laži (samima sebi i/ili drugima) činjenično i sa što ozbiljnijim izrazom na licu jer od toga zavisi stabilnost njihove egzistencije. One ličnosti koje uspiju da prezentiraju laži, usmeno ili pismeno, tako da njih veći broj drugih ličnosti uzme kao istinu, bolje će piti vode ili kotirati a neke će čak postati i vrhovni autoriteti, bez obzira na to da li one spadale u iluzorne sile mraka ili iluzorne sile dobra tj. spadale one u crne ili bijele figure na šahovskoj ploči.

Čini se da nije lako odgovoriti na ono pitanje, - da li jedna takva naša egzistencija može trajati „dovijeka“?! U „zoni ispod crte“ vlada neka vrsta kompeticije kad je u pitanju iluzorna egzistencija različitih entiteta. I budna svijest, bez obzira na to što ona nije istinska, nema ograničenja tj. može se razvijati, mada se ona razvija „kanalisano“ u određenom pravcu kako bi nadalje učvršćivala iluziju. Međutim, uz pomoć budne svijesti se mogu saznati neke informacije koje su relativno istinite u odnosu na iluziju.

Recimo, da pored svega što se nama zbililo kao „plavim ljudima“, mi tj. mnogi od nas, još uvijek imaju osjećaj humanosti i savijesti. Percepcija, koliko god nam je ona kontrolisana i manipulirana, dozvoljava nam da primjetimo mnoge nehumane aktivnosti na ovoj planeti, bez obzira na to što se one uglavnom uspješno racionalizuju. Nehumane aktivnosti ne mogu da sprovedu ljudska bića koja bi po samoj svojoj prirodi bila humana. Dakle, među nama postoje i nehumana bića koja po svojoj prirodi nisu ljudska, mada ona mogu biti u ljudskim tijelima. A čini se da se dobar dio takvih bića nalazi na upravnim funkcijama, odnosno, na vrhu raznih piramida koje su uspostavljene u svakom segmentu „ljudskog“ društva!?

Da li bi u nastavku filma Avatar, možda moglo biti predstavljeno i to da vrsti koja se infiltrirala među nas, ne bi bilo dovoljno samo to što nas je pretvorila u robove i što nas manipuliše i iskorištava na bezbroj načina, nego nas još hoće i likvidirati s ove planete kako bi ju oni preuzeli?! Da li imamo ikakve izvore informacija koji bi nam mogli dati neke indikacije da bi se ovdje moglo raditi o jednoj široj infiltraciji neljudskih entiteta u ljudskim tijelima?! Pa, naravno da imamo. Ti materijalu su davno predloženi na nekim stranicama ovog vebsajta i foruma kao što su [ova](#) i [ova](#), tako da nema potrebe za ponavljanjem tih sadržaja u ovom članku.

Dakle, vrlo lako da se upravo sada nalazimo u onim vremenima kad je, nakon jednog dugog perioda, „mentalna obrada“ ljudske populacije završena a takođe uspostavljena i potrebna tehnološka infrastruktura za depopulaciju i preuzimanje ove planete od strane neke druge vrste?! Kako bi to depopulacija mogla biti najefikasnije izvedena? Pa, ako nastavimo sa spajanjem kockica mozaika, onda bi možda najbolji kandidat za to bio barijum-stroncijum-titanat, kojim su nas kontaminirali uz pomoć zvanično nepostojećih [kemtreljsa](#), kojima smo bili „zapašivani“ tokom poslednjih 15-20 godina. Kako sam već drugdje rekao:

“Pored svega ovoga, mnogima od nas je poznato i to da se tokom više od nekih 17 godina, odvija i jedna operacija “zapašivanja” čovječanstva uz pomoć posebnih aditiva dodanih u avionsko gorivo (Google: ‘chemtrails’/‘kemtrejsi’). U međuvremenu je otkriveno da glavni hemijski spoj u sastavu smjese izduvnih gasova avionskih motora, podrazumijeva hemijski spoj po imenu barijum-stroncijum-titanat. Svi mi to imamo sada u svojim tijelima. Taj spoj ima sposobnost da pod određenim uslovima ometa svjetlosnu komunikaciju na nivou ljudske DNK, te tako dovede i do oboljevanja i umiranja ćelija ljudskog organizma. Ti uslovi se mogu obezbijediti dejstvom određenim frekvencijama preko tzv. sistema HAARP koji je povezan s tornjevima mobilne telefonije. Ukratko rečeno, pod plaštem nuklearnog rata, na ovaj način bi bilo moguće likvidirati mase ljudskih bića, dok bi se stvar “racionalizovala” nuklearnom radijacijom.”

... a te podatke možemo naći u knjizi: [Dangerous Imagination, Silent Assimilation](#); Cara St Louis and Harald Kautz-Vella

(Naravno, autori u gorenavedenoj knjizi nisu rekli direktno da će uz pomoć te supstance biti sprovedena depopulacija ove planete ali su njena svojstva opisali prilično detaljno, tako da jedan takav zaključak možemo i sami izvesti.)

Ovdje ne moramo ni pominjati to da će ličnostima koje operišu uz pomoć „budne“ svijesti, tako nešto ličiti na teoriju zavijere, ukoliko uopšte čuju za to.

Znači, Treći svjetski rat bi bio idealno sredstvo za depopulaciju ove planete, gdje bi dosta ljudi stradalo usljed oružanih aktivnosti zaraćenih strana, dok bi velika većina nas, zvanično, stradala od... „radijacije“?! Naravno, svjetski rat ćemo lako racionalizovati kao i sve ostale psihopatološke aktivnosti na ovoj planeti jer smo tako programirani a „znamo“ i to da je radijacija veoma opasna po naše zdravlje, zar ne?! Pa, „mor’ bit’ bidne al’ ne mora da znači“, što bi reko Mujo. Postoje i informacije koje govore upravo suprotno od onih koje nam stižu iz zvaničnih (elohimski kontrolisanih) izvora, što se može vidjeti iz ovog predavanja ispod, kojeg je prije nekih 30-tak godina održao čovjek koji je godinama radio direktno s radioaktivnim materijama:

[Galen Winsor: Nuclear scam](#)

Taj video bi trebalo obavezno pogledati! Naravno, sve može biti štetno u nekim velikim količinama, međutim, kako se čini, radijacija je daleko manje opasna od onoga koliko opasnom nam se ona predstavlja. Čini se da ništa nije slučajno?!

Drugi dio

Kako smo vidjeli u prvom dijelu ovog članka, bez obzira na to što – „većina ljudi na ovom svijetu provede cijeli svoj život u jednom snu u kojem se neki od njih mogu baviti i naukom, dok drugi čak pišu i knjige“ (kako davno reče ruski ezoteričar Gurđijev), to ne znači da neki od njih ne mogu primjetiti neke bitne detalje u nekim segmentima života. Tako, ovdje imamo prilično kredibilne izvore informacija koje nam ukazuju na to da nas se, već jedno duže vrijeme, zaprašuje određenim supstancama koje imaju takva svojstva da pod određenim uslovima, mogu ugroziti našu fizičku

egzistenciju. Na prethodnom linku smo takođe mogli vidjeti i inženjera hemije koji je dugo godina radio zajedno sa svojim saradnicima goloruk s veoma radioaktivnim izotopima, kupao se u bazenima s radioaktivnom vodom za hlađenje nuklearnih reaktora, pio tu vodu a takođe unosio u sebe i druge radioaktivne supstance, pa je ipak doživjeo duboku starost, tvrdeći da radijacija nije toliko opasna kako se to zvanično promovise. Imamo i informacije od prilično kredibilnih svjedoka da se među nas sve više infiltrira neko/nešto što nije ljudsko, mada, na prvi pogled, tako izgleda. Procesom lične opservacije, bez obzira na našu manipulisanu i izvotoperenu percepciju, takođe je moguće vidjeti i razne druge aspekte manipulacije čovječanstva koji nemaju nikakve veze s humanošću.

Pored režiranih ratova, čini se da smo u prošlosti već imali slučajeve masovnog pomora ljudi uz pomoć bio-hemijskih sredstava!? Naravno, iz naše zvanične, elohimski-kontrolisane-istorije, malo šta možemo saznati što bi imalo malo više veze s istinom, međutim, neki koji su proučavali malo dublje tzv. epidemiju kuge koja se desila u Evropi u nekoliko navrata i koja je skoro prepolovila evropsku populaciju, naišli su na dosta indikacija da se tu nije radilo niokakvoj kugi, nego o dejstvovanju otrovnim bio-hemijskim supstancama po ljudskoj populaciji od strane ne-ljudskih entiteta. (William Bramley je sasvim lijepo predstavio taj slučaj u knjizi - [Bogovi iz raja](#).)

Ako uzmemo pojam „sindrom“ kao skupinu simptoma kojima se manifestuje neka bolest, onda bi se moglo reći da su naše ličnosti u stanju primjetiti neke od njih ali obično nisu u stanju da ih neutrališu. S obzirom na to da se „bolest“ kojom je zahvaćena ova realnost, zajedno s nama u njoj, manifestuje na mnogo načina, neke njene simptome ćemo primjećivati, uglavnom pojedinačno, dok obično nećemo vidjeti jednu širu sliku, odnosno, samu bolest koja je izvor svih tih simptoma. Čak i kad bi neutralisali neke od njih, ostali bi oni drugi a pojavljivali bi se možda i neki novi, sve dok je te bolesti. Odatle, nikakvo čudo to što je i tzv. moderna medicina zasnovana na kontroli simptoma bolesti a ne na njenom liječenju!?

Nemogućnost našeg efikasnog dejstvovanja leži u nedostatku onog Istinskog bića, odnosno, nemogućnosti njegove manifestacije. Samo viđenje određenog problema, u nekoj mjeri, bez efikasnog dejstvovanja u pravcu njegovog rješavanja, podrazumijeva samo polovinu jednačine. A svako dejstvovanje bez učešća Istinskog bića, odnosno, njegove svjesnosti, podrazumijevalo bi samo gubitak vremena i energije.

Odsijecanjem nekih pipaka hobotnice koja ima mnogo njih i koja manipuliše čovječanstvo, nećemo ništa bitno popraviti. Tako bi po nekoj našoj logici, jedino rješenje bilo lupiti hobotnicu u glavu nekim tvrdim predmetom ali kako se čini, ona nije u našoj dimenziji, odnosno, nije u našem polju percepcije. Nadalje, postoji i dosta indikacija da nas hobotnica kontroliše preko jednog implanta, koji bi podrazumijevao – našu ličnost kao i samu svijest kojom ona barata, pa tako kontroliše i našu percepciju. Znači, nije nikakvo čudo to što je ona za nas nevidljiva. Bolje rečeno, i naša ličnost bi bila jedan od onih njenih „pipaka“. Šta ćemo sad a da nas ne zaboli glava?!

Dakle, jedan Pinokijo se može pozabaviti nekim segmentom realnosti u kojoj živi i on može vidjeti nešto ispravno a on takođe može predstaviti drugima ono što je vidjeo, međutim, većina drugih neće to čuti ili vidjeti a oni koji čuju ili vide, mogu mu povjerovati ili nepovjerovati a šta god da urade, ništa se neće promijeniti, niti će imati uticaja kad je objektivna realnost u pitanju.

Pinokijo, ličnost, mašina, implant, strana instalacija, bio-hemijski robot... kako god da to nazovemo, samo po sebi, nije u stanju svjesno i nezavisno djelovati, tako da se „sve samo dešava“ u virtualnoj realnosti zasnovanoj na (lažnom) dualizmu koja kao takva mora da obezbjeđuje to, da se i druga strana čuje ali tako da ju ne narušava tj. da druga strana svojim djelovanjem praktično ne ugrožava tu lažnu realnost. Ili, bolje rečeno, obje strane bi bile dio iste realnosti, pa tako i kontrolisane od strane istog izvora.

***

„Jao Marko, što ti lepo lažeš“, reče drugu Marku jedna ženska ličnost u filmu Podzemlje a naravno, da drug Marko nije sposobnost laganja doveo do nivoa umjetnosti, ona mu sigurno ne bi bila ljubavnica, niti bi on uspio da drži u podrumu masu ljudskih bića, tokom jednom dugom vremenskom perioda. Mi volimo kad nas neko lijepo laže a kad se tobože nađemo u potrazi za istinom, u praksi se to svodi na potragu za lijepim lažima. Naravno, u ovoj realnosti ima mnogo i onih koji će nas rado snabdijevati njima, vjerovali oni sami u njih ili ne. A mi ćemo ih rado slušati i slijediti.

Ukoliko bi ona gnostička šema vrsta svijesti iz prvog dijela ovog članka bila ispravna, to bi značilo da jedna ličnost jedino što može čuti od druge ličnosti, to bi bile laži između kojih bi razlika bila jedino u njihovoj „ljepoti“. Naravno, nekoj ličnosti se može omaći, tako da ona nekim slučajem prozbori i neku Istinu, međutim, ukoliko se tako nešto desi, onda to u dosta slučajeva neće primjetiti ni ona sama a kamoli neko drugi.

Već par puta sam navodio onaj primjer predavanja na temu hipnoze gdje je predavač hipnotisao volontera iz publike i dao mu tzv. post-hipnotičku sugestiju da kad se ovaj povrat iz hipnoze i vrati u publiku, ustajajući svaki put i glasno kukuriknuti kad god se predavač uhvati za uho. Nakon što se to ponovilo nekoliko puta, pitali su osobu koja kukuriče zašto ona to radi. Ona je racionalizovala svoje ponašanje tako što je rekla kako je primjetila da je publika nekako loše raspoložena, pa je htjela tim svojim gestovima da ju malo razveseli. Dakle, sve se može racionalizovati, uključujući i naše (programirano) ponašanje. U stvari, ono što mi stalno radimo, mi kukurikamo, na glas ili u sebi, a onda racionalizujemo to svoje kukurikanje. Još gore je to kad i praktično djelujemo u skladu sa svojim ili tuđim s kukurikanjem. Istovremeno, ukoliko bi naišli na ovaj izvod iz konverzacije Uspenskog i Gurđijeva, od prije nekih stotinjak godina, prenesene u knjizi, U potrazi za čudesnim, ono što je tu rečeno, može nam se činiti nevjerovatnim, pa čak i uvredljivim:

„Vidite, svi ovi ljudi, pokazao je niz ulicu, su jednostavno mašine — ništa više. Mislim da razumem šta mislite, rekao sam. I često sam razmišljao kako ima veoma malo toga na ovom svetu što se može odupreti tom obliku mehanizacije i izabrati sopstveni put.

Baš tu činite najveću grešku, rekao je G. Vi mislite da postoji nešto što bira sopstveni put, nešto što se može odupreti mehanizaciji; vi mislite da sve nije podjednako mehanizovano.

- Pa naravno da nije!, rekao sam. Umetnost, poezija, misao, to su fenomeni sasvim drugačijeg reda.

Sasvim su istog reda, rekao je G. I njihove aktivnosti su mehaničke kao sve drugo. Ljudi su mašine, a od mašina se ne može očekivati nikakva druga radnja osim mehaničke.

- Vrlo dobro, rekao sam. Ali zar ne postoje ljudi koji nisu mašine?

Možda postoje, rekao je G., samo to nisu ljudi koje vidite. Vi ih ne poznajete. To je ono što želim da razumete.

(...)

Ljudi se toliko razlikuju jedni od drugih - rekao sam. Mislim da ih nije moguće sve staviti pod istu kapu. Postoje divljaci, mehanizovani ljudi, intelektualci, geniji.

Sasvim tačno, rekao je G. Ljudi su veoma različiti, ali istinsku razliku među njima vi ne znate i ne možete videti. Razlika o kojoj vi govorite jednostavno ne postoji. To morate razumeti.

Svi ljudi koje vidite, svi ljudi koje poznajete, svi ljudi koje ćete možda upoznati su mašine, samo mašine koje rade pomoću sile spoljašnjih uticaja. Rađaju se kao mašine i umiru kao mašine. Kako se u ovo uklapaju divljaci i intelektualci?

Čak i sad, u ovom trenutku, dok razgovaramo, nekoliko miliona mašina pokušavaju da unište jedna drugu. Koja je razlika među njima? Gde su intelektualci, a gde divljaci? Svi su oni isti...

(...)

Čovek je mašina. Sva njegova dela, akcije, reči, misli, osećanja, ubeđenja, mišljenja, i navike, rezultati su spoljašnjih uticaja, spoljašnjih utisaka. Čovek ne može iz sebe proizvesti nijednu misao niti akciju. Sve što on govori, radi, misli, oseća — sve se to dešava. Čovek ne može ništa otkriti, ništa izmisliti. Sve se to dešava.

Da bi učvrstio ovu činjenicu u sebi, da bi je razumeo, da bi bio uveren u njenu istinitost, znači oslobađanje od hiljadu iluzija o čoveku, o njegovoj kreativnosti, o tome kako on svesno organizuje sopstveni život itd. Ništa slično ne postoji. Sve se dešava — čuveni pokreti, ratovi, revolucije, promene vlada, sve se to dešava. I to se dešava na istovetan način kao što se sve dešava u životu jedinke. Čovek se rađa, živi, umire, gradi kuće, čita knjige, ali ne onako kako on to želi, već kako se dešava. Sve se dešava. Čovek ne voli, ne mrzi, ne želi — sve se to dešava.

Niko vam neće poverovati ako mu kažete da on ništa ne čini. To je najuvredljivija i najneprijatnija stvar koju možete ljudima reći. Naročito je neprijatno i uvredljivo jer je istina, a niko ne želi da zna istinu.

(...)

Govorio sam našim ljudima o tim kamionima punim štaka i o mislima koje su me zaokupljale.

- Šta očekuješ?, rekao je G. Ljudi su mašine. Mašine moraju biti slepe i nesvesne, drugo nije moguće, i sva njihova dela moraju biti u skladu sa njihovom prirodom. SVE SE DEŠAVA. Niko ne čini ništa. 'Napredak' i 'civilizacija' u pravom smislu te reči se pojavljuju samo kao rezultat SVESNIH napora. Oni se ne pojavljuju kao rezultat nesvesnih mehaničkih radnji. A kakva svesna dela mogu imati mašine?

(...)

On je mašina, sve mu se DEŠAVA. On ne može zaustaviti tok svojih misli, ne može kontrolisati svoju maštu, svoje emocije, svoju pažnju. On živi u subjektivnom svetu 'Ja volim', 'Ja ne volim', 'Dopada mi se', 'Ne dopada mi se', 'Ja želim', 'Ja ne želim', a to znači, ono što on misli da želi ili ono što misli da ne želi. On ne vidi stvarni svet.

Stvarni svet je skriven od njega zidom mašte. ON ŽIVI SPAVAJUĆI. On spava. Ono što se zove 'čista svest' je spavanje i to mnogo opasnije spavanje od onog noću u krevetu.“

Dakle, lijep opis jedne programirane realnosti naseljene programiranim likovima a ti likovi bi podrazumijevali nas, ovdje i sada. U ovakvoj jednoj situaciji, mi se ne možemo nadati tome da će se ova realnost ikada promijeniti na bolje u smislu da ona postane dostojna ljudskih bića kad njih ovdje ni nema. Ima samo nas, koji to nismo a mislimo da jesmo.

Čak i uz pomoć naše logike koja slabo pije vode kad je objektivna realnost u pitanju, možemo vidjeti to da istorija ove naše planete liči na istoriju jedne najobičnije klaonice koja povremeno radi u punom pogonu, dok se u međuvremenu nabacuje jedna maska trezvenosti, tako da se odaje utisak da je sve u redu ili da je situacija normalna, dok se ona masovna klanja iz prošlosti kao i druge psihopatološke aktivnosti iz prošlosti i sadašnjosti, prilično uspješno racionalizuju a one buduće, ne uzimaju se u obzir.

Da li je imalo čudno to što živimo u jednoj realnosti u kojoj ne možemo više pojesti ništa a da nije zatrovano dozvoljenom količinom otrova, odobrenih od strane institucija za zaštitu zdravlja ili da nije genetski modifikovano; gdje teško da možemo udahnuti čist vazduh ili popiti čistu vodu bez flaura i drugih kemikalija koje su tu takođe iz „opravdanih“ razloga; gdje se sakrivaju prirodni lijekovi protiv raznih bolesti a promovišu oni lijekovi i tretmani od kojih umire više ljudi, nego od onih bolesti koje smatramo najopasnijim; gdje nam djecu zakonski filuju desetinama vakcina koje su daleko opasnije od bolesti protiv kojih ih navodno trebaju da štite; gdje nas izlažu štetnim frekvencijama i elektromagnetnim poljima preko tzv. HAARP sistema, „pametnih strujometara“ (smart electricity meters), tornjeva za mobilnu telefoniju, radio-antena itd.; gdje se istorija izmišlja, dok je obrazovanje pretvoreno u mentalno programiranje; gdje se ista ekipa, sačinjena uglavnom od antropoida (gnostički izraz za kočije-bez-putnika) koji lijepo lažu, neprestano rotira na vlasti kao marionete el-ite ili el-ohima, čiji je zadatak da direktno manipulišu narodne mase, onako kako im ovi nalažu odozgo. I pored svega toga, mi sebe smatramo ljudskim bićima a još se trebamo žestoko brinuti o svojoj impotentnoj egzistenciji?!

Mi kao entiteti u ljudskim tijelima, poistovijećeni s ljudskim bićima, ne mahnitamo samo kad ratujemo, nego i u svakodnevnom životu. Nije nam se još desilo da kad se ne vode globalni ili svjetski ratovi, da se takođe ne vode na desetine lokalnih ratova, iz ovih ili onih razloga. Stradanje i patnja nam dođu kao prihvatljiva stvar kad mi lično nismo ti koji stradaju i koji se pate. Dozvoljavamo i to da tamo negdje ginu i stradaju tuđa djeca sve dok se ne radi o našoj djeci, kao da ona nikada neće doći na red. Nagomilavanje nuklearnog naoružanja smo odobravali i sami finansirali kroz kojekakve poreze i dadžbine jer nam ono obezbjeđuje mir i sigurnost na ovoj planeti, naravno, bez pretpostavke da će se sve to jednog dana i upotrijebiti. Takođe smo finansirali i izgradnju stotina podzemnih gradova, baza ili bunkera za elitu, gdje će se ona skloniti kad počne sljedeća velika psihopatološka priredba. Navodno, tokom te priredbe, nećemo toliko brzo ili masovno umirati a da ne stignemo jedni druge dostojno sahranjivati, tako da ne moraju oni. Ali, ionako, mrtvaci će sahranjivati mrtvace jer se živa i svjesna ljudska bića, ne mogu ovako ponašati.

Slika povezana i predstavljena na ovaj način za jednu prosječnu „mašinu“, „stranu instalaciju“, implant u ljudskom tijelu, Pinokija, odnosno, našu ličnost s njenim imenom i prezimenom, skoro da nema nikakvo pozitivno, odnosno, praktično upotrebljivo značenje a pogotovo ukoliko je ta slika istinita. Na bazi budne svijesti je čovjeku nemoguće ikakvo razumno suprostavljanje manipulaciji od strane izvora te iste svijesti i entiteta koji ga predstavljaju, koliki god IQ on imao. Na bazi te svijesti je nemoguće svjesno živjeti.

S tim u vezi, da bi pretvorili ovu realnost u realnost dostojnu ljudskog bića, mi bi prvo morali postati – ljudska bića...

Treći dio

Ali, kako bi Pinokijo uopšte mogao postati istinsko ljudsko biće u ovakvoj jednoj situaciji i promijeniti ovu realnost u jednu realnost koja bi odgovarala ljudskim bićima i kao takva, bila usklađena s Istinskom svijesti? Na prvi pogled, nikako.

Istočni gnostici se nisu bavili pitanjem kako smo zapali u jedan ovakav belaj da smo „naoružani“ s jednom lažnom komponentom s kojom se cijelo vrijeme poistovjećujemo i koja nam obezbjeđuje to da proživimo cijeli svoj život drastično razvedeni od realnosti ili koja nam, jednostavno, onemogućuje jedno svjesno življenje, nego su se više bavili pitanjem kako se vaditi iz govana, dok je Kastaneda pokušao da nam dočara stvar ovako:

„Da bi nas držali u poslušnosti i poniznosti, krotke i slabe, grabljivci izvode čudesan manevar, izvanredan, naravno, s tačke gledišta stratega koji se bori, a jeziv za one koji zbog njega stradaju. Oni nam daju svoj um! Da li me čuješ? Grabljivci nam daju svoj um, koji postaje naš um.“ (Knjiga: Aktivna strana beskraj)

Naravno, ovo bi se moglo uzeti kao jedna od mogućnosti jer nema ništa „na povjerenje“ a moramo uzeti u obzir i to da mi ovo sada čitamo uz pomoć istog tog „uma koji nije naš“ (ovdje bi čak i ono - ko bi tu bili „mi“, teško bilo razabrati!?!). Kastaneda je tvrdio da je moguće izbaciti tu „stranu instalaciju“ uz pomoć jedne discipline. Ta disciplina ne bi podrazumijevala ništa drugo do isključivanje naših misaonih procesa ili nereagovanje na sve ono što nam dolazi iz glave. Znači, čovjek bi trebao da samog sebe ne uzima više ozbiljno tj. sve ono što bi mu dolazilo iz njegove pametne glave i da se ponaša samo u skladu s „unutrašnjim znanjem“ koje bi dolazilo iz njegovog bića. Dakle, sasvim jednostavno, zar ne?! Jest, malo sutra.

S druge strane, istočni gnostici su imali drugačiji stav prema kojem bi mi kao Lažna ja ili „strane instalacije“, dakle, mi koji sada ovo čitamo, trebali da se povežemo s Istinskim ja a ne da budemo ignorisani i istjerani napolje. To bi, naravno, za nas bila prihvatljivija opcija, nego - noga u dupe. Znači, povezivanjem s Istinskim ja, mi bi se pretvorili u istinska ljudska bića a to možemo uraditi prepoznavanjem tzv. „B-uticaja“ koji nam dolaze od tog istinskog dijela bića i dejstvovanjem u skladu s njima. Dakle, sasvim jednostavno, zar ne?! Jest, malo sutra.

Nešto kontam, kako bi neko ko je postao istinit, npr. kao onaj Kastanedin „ratnik“ koji je nogirao iz sebe jednog od nas, mogao nama, onako otvoreno, reći neku žešću Istinu koja bi nam stvarno mogla biti od pomoći u našoj lažnoj egzistenciji?! Pa, mi bi njemu došli nešto kao utvare?! Ne bi nas vjerovatno mogao ni vidjeti a kamoli pričati s nama. Znači, jedino bi oni od njih koji su zadržali ličnost, mogli da ju povremeno izvade iz džepa i puste da, nama ostalim, kaže nešto što bi nam bilo od pomoći, za ne?! Teoretski, naravno, ako takvi uopšte postoje. Jebiga, bili su u istim govornima kao i mi, pa bi bilo pošteno od njih da nama malo pomognu da se izvučemo napolje. A možda još uvijek ni nema takvih jer bi nam se valjda već neko javio a sada bi bilo i krajnje vrijeme jer nema kakvog se sve kukurikanja nismo ovdje naslušali, pod raznoraznim temama?!

***

Postoji dosta indikacija da se sada nalazimo u vremenima kad je postalo pitanje dana kad će neko pritisnuti dugme za lansiranje nuklearnih raketa i početak nove psiho-patološke predstave s tim što će nam ova, vjerovatno, biti i poslednja!? Čini se da bi samo jedna žešća prirodna kataklizma mogla to donekle odložiti a kataklizma je kataklizma. Isto tako, veći dio ove dinamike nisu u stanju uočiti čak ni oni koji se bave ezoterikom a kako onda očekivati neko razumijevanje od strane jednog većeg dijela ljudske populacije?! Pogledajmo samo čime se bave ljudi oko nas i čemu posvećuju pažnju. Tako, s obzirom na stanje svijesti u kojem se trenutno nalazimo, teško da možemo očekivati neko veliko buđenje čovječanstva u gnostičkom smislu i poduzimanje nekih razumnih radnji u pravcu svog oslobađanja, sve dok je situacija „normalna“. A već bi trebali znati to da se naša ličnost ne može, sama po sebi, istinski probuditi, ni uz pomoć filmskih trikova. Znači, mi koji ovo čitamo, ne možemo se sami po sebi probuditi, ni uz pomoć filmskih trikova.

Nadalje, uz pomoć ove naše budne svijesti koja je po svojoj suštini razvedena od realnosti, mi nismo u stanju ni zamisliti to kako izgleda jedno istinsko ljudsko biće, odnosno, kako bi to izgledalo kad bi neko raspolagao Istinskom svijesti. Takođe, ne možemo zamisliti ni to kako bi izgledala jedna istinska realnost. Jedino što možemo, to je pretpostavljati ili nagađati uz pomoć nekih elemenata koji su prisutni i koji su nam poznati u ovoj našoj realnosti i uz velike šanse da ćemo samo kukurikati i na tu temu tj. uveliko promašiti stvar.

***

Ukoliko ipak pokušamo, onda bi se možda moglo reći da se Istinsko ljudsko biće ili Istinsko ja, nalazi samo u sadašnjem trenutku a ni u jednom prošlom, niti u jednom budućem; ono nije od prostora i vremena; nije mislilac, ni vijernik, niti govornik; nije u mašti i ne mašta, nije ni u snovima, nije u mislima, nije u vizijama a nije ni sudionik „unutrašnjih dijaloga“ (u smislu razgovora s drugim entitetima, zato što ono nije zastupljeno na onim nivoima: budna svijest-podsvijest-kolektivno nesvjesno), mada, možda može donekle uticati na kvalitet naših unutrašnjih monologa?!; nije optimista, niti je pesimista (ovo dvoje se obično nalazi na istoj udaljenosti od objektivne realnosti); kad nam se javi, javi nam se kao jedno unutrašnje znanje koje dolazi iz bića a ne iz glave i koje je vezano za nešto u sadašnjem trenutku, kojeg mi obično nismo u stanju racionalizovati, dok smo razapeti između prošlosti i budućnosti koje ne postoje; manifestuje se po dejstvovanju baziranom na savijesnosti, humanosti i svjesnosti; ne koristi jezike kojima se sporazumijevaju ili izražavaju naše ličnosti; navodno, njegov jezik je baziran na perspektivi cjelokupnosti ili univerzalnog jedinstva a uz njegovu pomoć, Istinsko ljudsko biće izražava razumijevanje, suosjećanje, opraštanje, poštovanje, skromnost i smjelost; ono takođe ne stavlja nikoga iznad sebe, niti ispod sebe a pored svega toga,

nije poznato po imenu i prezimenu; ono je individualno i nezavisno, pa tako poštuje i tuđu individualnost i nezavisnost (odatle ga, vjerovatno, nema među sljedbenicima, niti kod onih koji imaju sljedbenike).

Znači, što bi u nekima bilo više ljudskog bića, manje bi bilo ličnosti, pa tako i njihovog imena, odatle, takvi ljudi će obično ostati manje-više nepoznati.

Dakle, ono – djeluje - na pomenutim principima a ne mudruje i po plodovima tog djelovanja se najbolje poznaje.

Ovo bi trebalo uzeti samo kao jedan pokušaj da se našim jezikom opiše nešto što mi definitivno nismo, mada neki od nas, ponekad, mogu ispoljavati neke od navedenih osobina. Odakle im „inspiracija“?! Možda bi se moglo reći i to da je nama, Pinokijima, povjerena [uloga zatvorskih čuvara](#) gdje nam je glavni zadatak taj da sprečavamo manifestaciju Istinskog ljudskog bića, odnosno, njegove Istinske svijesti, kako kod sebe samih, tako i kod drugih, u ovoj realnosti. Naravno, ako je to Istina, onda većina nas neće biti svjesna toga a znamo zašto!? Naš posao je da na jedan programiran način vozimo „kočiju“ koja nam je dodijeljena a u njoj se nalazi jedan dobro zaključan i „opasan“ putnik. Ukoliko bi se taj putnik nekako uspio osloboditi i manifestovati, to bi onda ugrozilo ne samo integritet kočijaša njegove kočije, nego i drugih kočijaša od kojih mnogi ni nemaju putnika u svojim kočijama. Manifestacija oslobođene Istinske svijesti onog putnika bi, nadalje, dovela do jednog haosa i raspada realnosti, onakve kakvu smo ju sve do tada „poznavali“ jer Istina i laž ne mogu da dijele isti prostor i vrijeme. Istina neutrališe laži. Tako bi i kočijaš bio „neutralisan“ kao jedna laž a možda bi oni od njih koji su ipak uspostavili i održavali kakvu takvu vezu s putnikom u njihovim kočijama ili zarobljenikom iz ćelije koju su čuvali, ipak bili pretvoreni u istinska ljudska bića?! Ko zna?!

(A mi, kao istinska ljudska bića, možemo uticati na ove ličnosti koje su nam nakalemljene i koje sada ovo čitaju, da same uvide to da će bez nas imati samo jednokratnu upotrebu, da bez nas neće daleko ili da bez nas nigdje nisu prispjele.)

Četvrti dio

U knjizi: Gnostika – I dio, Boris Moravjev kaže:

“...Da li čovjek umire u krevetu ili na palubi nekog interplanetarnog broda, njegovo stanje se suštinski nimalo ne mijenja.

Sreća? Pa učili su nas da naša sreća traje onoliko dugo koliko traje i naša iluzija...a šta je to iluzija? Niko ne zna. A istovremeno se utapamo u njoj. Kad bi samo znali šta je to iluzija, onda bi znali šta je i njena suprotnost: Šta je - Istina.

Ta Istina bi nas onda mogla osloboditi iz ropstva.”

S obzirom na to da je u sklopu [istog gnostičkog učenja](#) izražen koncept Lažnog ja (kao naše ličnosti) koja raspolaže „budnom“ ili lažnom svijesti u jednoj iluziji, onda bi i uz pomoć logike zastupljene u sklopu te naše lažne svijesti, trebalo biti očigledno to da smo kao takvi, dio iluzije u kojoj živimo i da ju kao takvi, moramo percipirati kao jednu i jedinu realnost, onoliko „tvrdu“ koliko smo i mi. Nadalje, kako jedan iluzoran entitet može uopšte da izađe napolje ili pređe u objektivnu realnost i tako se osloboditi ropstva, kad je iluzoran? Nikako. Piramida ili hijerarhija ide zajedno s iluzijom i ropstvom. Odatle bi trebali razumjeti i to zašto nam Istina nije nimalo poželjna. Međutim, takođe bi bilo tačno i to da nas Istina može osloboditi iz ropstva ali nakon što postanemo svjesni svoje iluzornosti i nekompetentosti a takođe i prisutva nekoga ko bi u svemu ovome bio istinit.

Nadalje, stanovnike iluzije će krasiti jedna glavna osobina a to je da stalno lažu i da vjeruju u svoje vlastite i tuđe laži jer laž i iluzija će uvijek ići ruku pod ruku. Naravno, biće tu i jedna manjina individua koje neće biti baš sklone laganju a takođe ni vjerovanju u tuđe laži, tako da će oni biti nepodobni. Oni će imati tendenciju da talasaju u iluziji, te na taj način ometaju mir i dobrostanje ne samo ostalih stanovnika iluzije, nego i menadžmenta, tj. onih koji njome upravljaju. Naravno, u iluziji će biti jedan upravni sistem baziran na piramidi, na čijem vrhu će se nalaziti - najveći lažov. Dakle, što neko bude ljepše lagao i vjerovao u laži koje se distribuiraju odozgo, taj će zauzimati i bolje mjesto u sklopu piramide. U sklopu iste piramide, oni koji se nalaze na njenim donjim stepenicama, robovaće onima koji se nalaze na gornjim stepenicama. I ne samo to, služiće im i kao hrana ili [izvor energije](#) jer će se nešto morati jesti. Naravno, unutar te piramide će se formirati i jedan sistem vrijednosti kao i pravila za napredak ili razvoj a takođe, piramidašima će biti dijeljene nagrade i kazne, svakome prema zaslugi, kako bi ih se lakše kontrolisalo. To bi vjerovatno moglo ići tako u nedogled, kad u toj piramidi ne bi bilo nešto što je po svojoj suštini – istinito. Kako se desilo da se nešto istinito zadesi u toj iluzornoj piramidi, to je za sada jedna misterija?!

Znači, na iluzornom terenu bi imali jednu ne-ljudsku vrstu koja raspolaže ne-ljudskom-svijesti-s-maskom-trezvenosti-i-humanosti, čiji bi izvor bio jedan entitet koji glumi boga (najveći lažov), odnosno, pokušava da oponaša Apsolut ili [Prvi Izvor](#), međutim, nedostaju mu neke komponente kao što su humanost i istinska kreativnost. Tako on može samo da oponaša. Neki su pokušavali analizirati tog entiteta. John Keel i neki su smatrali da se tu radi o jednoj AI, dakle jednoj vještačkoj ili kompjuterskoj inteligenciji s psihologijom inteligentnog ali zloćudnog i svirepog djeteta; što bi na principu „kako gore, tako i dole“, na našem nivou bilo odraženo u psihologiji jednog [klasičnog psihopate](#). Međutim, taj entitet kao i njegovi predstavnici, kao da ima smisla i za (crni) humor što ne bi baš bilo karakteristično za jednu čistu AI?! Na nivou matriks-komponenti bića, to bi bilo kao da neko ima um i duh a nema dušu. U realnosti, radilo bi se o entitetima bez Istinskog ja ili kočijama-bez-putnika. Kočije-bez-putnika su u istočnoj gnostici nazivane - antropoidima.

“U prvom volumenu Gnostike, već smo nekoliko puta pomenuli koegzistenciju dvije suštinski različite rase: jednu koja se sastoji od ljudi i drugu, od antropoida. Moramo naglasiti to da s ezoteričke tačke gledišta, ovaj drugi pojam nema podređeno značenje.

(...)

(...)ta dva čovječanstva su slična po izgledu ali nisu slična po suštini. Možemo čak reći i to da je cijela dramatična istorija čovječanstva, od Adamovog pada pa sve do danas, nadsjenjena koegzistencijom ove dvije ljudske rase, do čijeg će razdvajanja doći tek na Sudnji dan“. (Izvod iz Gnosis III, B. Mouravieff, Poglavlje XIV)[/quote]

Kočije-bez-putnika dominiraju u ovoj realnosti i tzv. sistem vrijednosti je napravljen u skladu s njihovim karakteristikama i potrebama a među našim vođama i političarima, vrvi od njih.

Bez obzira na to što je Gurđijev na nekim njegovim predavanjima, davno govorio: „Kad bi vi samo znali koliko živih mrtvaca upravlja vašim životima, razbježili bi se s užasom na sve strane“, tako nešto se u praksi ne može desiti jer „živi mrtvaci“ podrazumijevaju – ličnosti. Imao neki kočijaš u svojoj kočiji putnika ili ne, on je sam po sebi – živi mrtvac ili jedan vještački entitet. Doduše, možda se može reći to da su oni kočijaši bez putnika u kočiji nešto „mrtviji“ od onih koji ga imaju jer oni koji ga imaju, ipak dobijaju neke uticaje od strane putnika kao što su osjećaj humanosti i savijesti i intuicija, što je ujedno i razlog zašto kočijaši-bez-putnika dominiraju na pozicijama vlasti i moći na ovoj planeti. Tako, možemo reći da je Gurđijev vjerovatno mislio na kočijaše-bez-putnika u njihovim kočijama koji se nalaze na mnogim pozicijama vlasti u našem društvu?! Oni su kao takvi puno pogodniji da rade za gazdu koji takođe nema putnika u svojoj kočiji. Odatle, gazda kao lažni bog u lažnoj realnosti ima i svoje sinove – koji su i u bibliji nazvani – „sinovima božjim“.

Sinovi božji, antropoidi, živi mrtvaci, kočije-bez-putnika itd, bi bili samo različiti termini koji označavaju jedno te isto a to je - oblik egzistencije bez ljudske suštine i istinske svijesti koja ide zajedno s njom a potiče iz Prvog Izvora ili Apsoluta. Tako bi imali i razne „rase“ tjelesnih i bestjelesnih bića koje egzistiraju i operiraju u „božjim“ realitetima koji bi po svojoj prirodi bili iluzorni ali prilično opipljivi za one koje ih nastanjuju. Njima bi gazda manipulisao po svojoj volji.

Kočijaši kao kočijaši, mogu se baviti svim i svačim, oni se mogu i lijepo osjećati nakon posjete nedjeljnoj misi ili upražnjavanja bilo kakvog rituala iz gazdinog repertoara, uključujući i kojekakva mantranja, tantranja, jogiranja, meditiranja, hipnotiziranja, kanaliziranja, reikiranja, tarotiranja... itd. Sve što bi se tu radilo, radilo bi se uz pomoć one budne-svijesti-ispod-crte, pa bi se tu tako, u suštini radilo o - presipanju-iz-šupljeg-u-prazno, bez obzira na to, koliko sofisticirano ono bilo. Sami rituali kao ponovljive radnje bi bili samo jedan odraz mehanike budne svijesti koja ovdje vlada. Naravno, kao odraz toga, nikakvo čudo ne bi bilo to što i naš svakodnevni život dosta liči na jedan ritual, gdje obično ustajemo u isto vrijeme, oblačimo se, idemo u kupatilo, pa pijemo kafu ili čaj, doručujemo, pa onda idemo na posao itd... Mehanička. Te mehaničke radnje, fizičkog karaktera, pratiće i mehaničke radnje mentalnog karaktera jer kako se razbuđujemo, tako će se sve više i više pojavljivati i jedan tok misli, koji će nam nalagati o čemu se sve trebamo brinuti tog dana, šta trebamo raditi, na šta trebamo obratiti pažnju, čega se trebamo bojati, s kim se sastati, koga izbjeći, koga voljeti, koga mrziti itd... Naše misli će se uglavnom baviti stvarima iz budućnosti ili prošlosti. S gnostičkog stanovišta, budna svijest ličnosti sada preuzima čovjeka nakon onog njegovog sna u krevetu i ubacuje ga u drugu vrstu sna koji je opasniji od onog prethodnog jer na osnovu svog sna u budnom stanju, čovjek će da preuzima i neke određene radnje, dakle, on će i praktično dejstvovati, što se ne dešava za vrijeme sna u krevetu. S obzirom na to da nam budna svijest može obezbjeđivati, uglavnom, samo razne vrste laži, tako ni naše dejstvovanje na osnovu njih, ne može biti produktivno sa stanovišta objektivne realnosti ili istinske svijesti. Ono može biti samo relativno produktivno u odnosu na kvalitet naše iluzorne egzistencije u iluzornoj realnosti.

Dakle, prilično komplikovano ali ni to nije sve jer može još komplikovanije. Zamislimo sada da na sjedištu odakle se upravlja kočijom, ne sjedi samo jedan kočijaš, nego više njih. U istočnoj gnostici se oni nazivaju „mali ja“. Dakle, to bi bilo jedno mnoštvo ličnosti u nama koje se natječu za upravljanjem kočijom ili zadovoljavanje svojih prohtijeva a svaka je donekle različita. Jedna voli ovo, druga voli ono, jedna zanosi ulijevo, druga udesno, neke od njih guraju na nizbrdici, druge kočice na uzbrdici, neke bi da piške, druge bi da kake itd...itd.... U takvoj jednoj situaciji, često se dešava da jedna ličnost počne da dominira, pa onda ona sebe, brže-bolje, proglasi „pravom ličnošću“ a one druge lažnim, bez obzira na to što među Lažnim ja ne možemo imati i neko „pravo ja“. Iz tog razloga, u gnostici se tvrdi da je prvi korak ka buđenju taj da se napravi jedna „fuzija“ svih tih ličnosti u jednu i tek tada će čovjek steći uslove da krene u pravcu buđenja, odnosno, povezivanja s onim Istinskim dijelom svog bića. Naravno, ne moramo ni pominjati to da je malo ko od nas u stanju da uopšte napravi tu fuziju svih svojih „malih ja“ ili „lažnih ja“ u jednu ličnost tj. jedno Lažno ja a kamoli nešto drugo!?

***

„Sinovi čovječiji“ (biblijski pojam), adamični ljudi (istočno-gnostički pojam), odnosno, oni od nas koji u svojoj kočiji imaju putnika, uglavnom se po svom ponašanju neće razlikovati od „sinova božjih“ jer će i kod njih dominirati kočijaš. Oni će voziti kako im se sviđa, tj. onako kako im „gazda“ ili neki gazdin pijun nalaže jer putnika neće biti u stanju čuti a neće ga biti ni svjesni. Putnik je sputan i ne može ispoljiti svoju istinsku svijest u nekom značajnijem stepenu koji bi bio dovoljan da ga kočijaš razumije i djeluje u skladu s tom sviješću a ne „svojom“.

Znači, možda bi postojala mogućnost da u budućnosti stvarno dođe do razvoda između dvije rase, kako je to pomenuo Moravjev jer ničija nije gorjela do zore. Problem je i u tome što antropoidi, živi mrtvaci ili kočije-bez-putnika, mogu jedino „napredovati“ u ovoj realnosti uz pomoć tzv. transhumanizma ili spajanja s tehnologijom što bi vodilo u tzv. „singularitet“ ili spajanje s gazdom. Tehnologija im može poboljšati performanse i produžiti egzistenciju. Koliko znamo, s promocijom kojekakvih čipova i nanotehnologije su već odavno počeli a takođe i drugih hardvera i softvera koji im trebaju poboljšati životne uslove i njihov je stav da je to nešto što je neminovno za sviju nas i da se bez toga ne može prosperirati.

Međutim, istinskim ljudskim bićima tako nešto nije potrebno jer su ona po samoj svojoj prirodi vječna a s obzirom na to da ona raspolažu istinskom sviješću, prelazak na AI i oslanjanje na nju, za njih bi podrazumijevao prelaz s konja na magarca. S obzirom na to da tako nešto za njih ne dolazi u obzir, rastanak ove dvije „rase“ će biti neminovno, kad-tad, tj. na „[sudnji dan](#)“, odnosno, na *dan prodora Istinske svijesti u ovu realnost*.

Da li bi se to dešavalo prirodno u nekim vremenskim intervalima, jednostavno tako što bi Prvi izvor „opalio iz topa“ (kao onaj majmun u filmu Podzemlje) ili jednostavno, produvao svojom sviješću Sve što jeste i nije, teško je znati, međutim, prirodno bi bilo i to da njegovi „predstavnicima“, tj. oni koji nose u sebi njegovu svijest, svojim vlastitim djelovanjem, manifestuju tu svijest u realitetima u kojima su se zadesili, pa bio to i jedan zatvor kao ovaj, ludnica, matriks, iluzija, virtualna realnost, maja, stereoma itd... (terminologija za opis jednog te istog, tu ne bi bila toliko bitna.)

Čini se da Istinska svijest može biti sputana ili zarobljena ali ne vječno!? Ona ima jednu prirodnu tendenciju da se širi iz Prvog izvora u svim pravcima, da se ispoljava i da kreira u skladu sa svojom prirodom. Za razliku od nje, budna svijest je entropična. Ona ima tendenciju da kruži od njenog izvora kao jednog lažnog kreatora, preko lažne kreacije istog izvora, pa natrag prema Laži. Mada ona može biti široka ili velika s naše tačke gledišta, ona je ograničena, te odatle i njena potreba za „reciklažom“. S tim u vezi, njeni nosioci će da podrazumijevaju svoj razvoj i napredak kao neko „približavanje bogu ili izvoru“, da promovišu koncepte gdje će onim poslušnim ili zaslužnim biti obezbijedeno mjesto u raju, odmah pored božjeg trona (naravno, oni neposlušni će žestoko najebat), dok će drugi promovisati „duhovni razvoj“ kroz „denzitete“ ili nivoe kreacije... (u ezoteričkim izvorima često predstavljane onim “stablom života”) sve dok ne stignu do onog najvišeg i tako se vrate natrag u božje naručje, u opštoj sreći i veselju. (Lijepih laži koliko hoćeš, pa izvoli, biraj i uživaj!?)

Na principu, „kako gore, tako i dole“, - na našem nivou, imamo refleksiju odnosa između jednog normalnog oca i sina (čovječijeg), gdje će otac osposobiti svog sina da se ovaj osamostali i nezavisno i uspješno egzistira. Tu će vladati i jedna uzajamna ljubav i poštovanje, ne zato što je to tako naloženo odnekud, nego zato što je to tako prirodno.

Međutim, sinu jednog oca koji je psihopata (sinu božjem), neće biti nimalo lako jer će ga otac smatrati svojom svojinom i od malih nogu će ga filovati kojekakvim psiho-patološkim sadržajima, te pokušavati kontrolisati i manipulirati cijeli njegov život.

Dinamiku koja bi se odvijala u ova dva različita slučaja, možemo i sami kontemplirati.

Peti dio

Onaj poslednji nivo „ispod crte“ kojeg nazivamo “kolektivno nesvjesno” (prema C. G. Jung-u), svi mi zajednički dijelimo kao ljudska rasa i njegov sadržaj određuje našu realnost. S tog nivoa se ona “diktira” ili emituje. A taj nivo je napunjen lažima do besvijesti, mada su te laži izražene uz pomoć jezika simbola i arhetipa kojeg naša podsvijest stalno prevodi. Tako se između naše lažne ili budne svijesti i tog nivoa, preko nivoa podsvijesti, održava jedna stalna povratna sprega (“feedback loop”). To bi bila jedna petlja sastavljena od zona kroz koje struji lažna svijest, što bi ličilo na jedan “začarani krug” iz kojeg se ne bi moglo izaći, čak ni uz pomoć cjelokupne inteligencije koja je zastupljena na tim nivoima. Jedina karta za put „napolje“ bi bila Istinska svijest, čije postojanje se postulira u istočnoj gnostici, međutim, za sada, mi možemo samo vjerovati u tako nešto ili nevjerovati jer nam ta svijest nije trenutno poznata. Nadalje, nismo načisto ni s tim, da li bi ono „oslobađanje iz ropstva“ podrazumijevalo izlazak napolje ili ostanak ovdje gdje jesmo, uz zamijenu lažne svijesti istinskom?! Da li bježati napolje iz ludnice ili podvrgavati ludake nekoj efikasnoj terapiji, tako da oni ozdrave i promijene situaciju u ludnici?! Tu se možemo i zapitati, - da li bi neki od onih podrumša iz Kusturicinog filma Podzemlje, uopšte izašli napolje iz podruma, da nije bilo majmunove/prirodine intervencije u obliku onog pucnja iz tenkovskog topa i probijanja podrumskog zida? Nadalje, pitanje je i to da li bi jedna takva intervencija bila stvarno prirodna ili bi ona mogla biti izazvana od strane jedne grupe svjesnih ljudi?! Recimo, oslobađanjem od „strane instalacije“, Kastanedin ratnik izlazi iz

ludnice jer je „strana instalacija“ bila njen dio. Ona ga je tu držala, sve dok se on nije oslobodio od nje a samim tim i iz realiteta ludnice. Međutim, gnostik koji se probudi povezivanjem s Istinskim ja, još uvijek zadržava ličnost koja je sada „ukroćena“, pa tako i vezu s onim nivoima lažne svijesti koji uključuju i onaj nivo „kolektivnog nesvjesnog,“ odakle se „emituje ova realnost“. Tako on dobija i mogućnost da „filuje“ taj nivo istinitim informacijama ili istinskom sviješću, preko svoje ličnosti, što nadalje može proizvesti i određene promjene u ovoj našoj realnosti koju taj nivo diktira. U suštini, tu bi se sada Istinsko ja manifestovalo dejstvom preko svoje ličnosti na ovaj naš lažni realitet. Više takvih ljudi bi mogli postići kritičnu masu Istine na nivou kolektivnog nesvjesnog što bi nadalje dovelo do one burne reakcije, odnosno, nagle promjene lažnog u istinsko, gdje bi došlo do razdvajanja lažnog i istinskog?!

Služeći se biblijskom terminologijom, to bi bio onaj Sudnji dan ili dan „dolaska sina čovječjeg“ ili „mladoženje“ ..:

„Tada će biti carstvo nebesko kao deset djevojaka koje uzeše žiške svoje i izađoše na susret ženiku. Pet od njih bijahu mudre a pet glupe. I glupe uzevši žiške svoje ne uzeše sa sobom ulja. A mudre uzeše ulje u sudovima sa žišcima svojim. A budući da ženik odocni, zadrijemaše sve, i pospaše. A u ponoć stade vika: eto ženika gdje ide, izlazite mu na susret. Tada ustaše sve djevojke i ukrasiše žiške svoje. A glupe rekoše mudrima: dajte nam ulja svojega, jer naši žišci hoće da se ugase. A mudre odgovoriše govoreći: da ne bi nedostajalo i nama i vama, bolje je idite k trgovcima i kupite sebi. A kad one otiđoše da kupe, dode ženik, i gotove odoše s njim na svadbu, i zatvoriše se vrata. A poslije dođoše i one druge djevojke govoreći: gospodar! gospodar! Otvori nam. A on odgovarajući reče im: zaista vam kažem, ne poznajem vas. Stražarite dakle, jer ne znate ni dana ni časa u koji će sin čovječij doći.

(...)

I da se oni dani ne skrate, niko ne bi ostao; ali izabranijeh radi skratio se dani oni; Jer kako što munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, taki će biti dolazak sina čovječijega. I odmah će se po nevolji dana tih sunce pomračiti, i mjesec svoju svjetlost izgubiti, i zvijezde s neba spasti, i sile nebeske pokrenuti se. Tada će biti dva na njivi; jedan će se uzeti, a drugi će se ostaviti. Dvije će mljeti na žrvnjevima; jedna će se uzeti, a druga će se ostaviti. Zato i vi budite gotovi; jer u koji čas ne mislite, doći će sin čovječij.“

S obzirom da mi kao djevojke/ličnosti, raspolažemo s onom „budnom sviješću“ (koja nas, kako Gurđijev reče, - „drži u jednom snu koji je opasniji od onog sna, noću u krevetu“), nama je manje-više nepojmljivo to kako bi mi mogli doživjeti onaj „susret s mladoženjom“, niti kako mladoženja uopšte izgleda. Međutim, to ne znači da neke od nas, tu i tamo, ne dobiju neki uticaj ili podsticaj od njega (što se u istočnoj gnosticici označava tzv. „B-uticajima“) preko onog svog „žiška“. On se čak može i prepoznati kao takav.

Tako bi i one djevojke koje su održavale svoje žiške bile spašene, mada se one ne bi morale same prethodno probuditi ali bi im nagle promjene mogle izgledati prilično „kataklizmično“. U svakom slučaju, kad je spašavanje dupeta u pitanju, onda bi cure morale mrdnuti malo njime u tom pravcu jer bez jednog konkretnog dejstovanja, nema ni - održavanja žiška.

Nadalje, promjene bi se mogle manifestovati i na ne-fizičkim stranama ovog lažnog realiteta, tako da bi i oni koji su „odjavljeni“ s ove strane mogli biti zahvaćeni njima. „Živi mrtvaci“, s ove strane, bi to vjerovatno interpretirali „oživljavanjem mrtvih mrtvaca“.

A stvar bi možda mogla ići još puno dalje, nego što smo mi to u stanju uopšte i zamisliti. Ukoliko bi malo kontemplirali onu staru istočnjačku priču o čarobnjaku s puno ovaca, zajedno s ovim što je prethodno navedeno, onda bi se možda promjene mogle manifestovati i na drugim nivoima ili „denzitetima“, koje nastanjuju drugi životni oblici?!

Iz knjige “U potrazi za čudesnim” (P.D. Uspenski):

"Postoji jedna stara istočnjačka priča koja govori o jednom veoma bogatom čarobnjaku koji je imao mnogo ovaca. Istovremeno ovaj čarobnjak je bio i jedno veoma škrto „stvorenje“. Tako nije htio da plati drugima da mu čuvaju stado niti je htio da investira pare u ogradu kojom bi ogradio pašnjake gdje su pasle njegove ovce. Stalno se dešavalo da neka ovca odluta u šumu, upadne u neku jarugu itd. međutim najgore je bilo to što su ovce počele da bježe jer su shvatile da čarobnjaka jedino zanima njihovo meso, koža i vuna, a to im se naravno ni malo nije sviđalo.

Na kraju, čarobnjak se dosjetio. On je hipnotisao svoje ovce a onda ih ubjedio da su one besmrtni i kako uopšte neće osjetiti kad im on bude gulio kožu, čak naprotiv, za njih će to biti jedno veoma prijatno iskustvo; ubjedio ih je i u to kako je on u stvari jedno veoma dobro “stvorenje” i da ih toliko voli da bi sve za njih učinio; i na kraju im je čak obećao i to da ukoliko im se nešto i desi – to se nikako neće dogoditi kad one misle da hoće i sigurno ne na onaj način na koji one misle da će se desiti, te je stoga najbolje, da one uopšte ni ne razmišljaju o tome. I ne samo to, čarobnjak je ubjedio ovce da one, u stvari, ni nisu ovce; tako je nekima od njih sugerisao da su lavovi, drugima da su orlovi, trećima da su ljudska bića a nekima, i da su čarobnjaci.

Nakon ovoga, sve njegove brige da će mu ovce pobjeći, jednostavno su nestale. One nikada više nisu bježale, jednostavno su mirno čekale trenutak - kad dođe njihov red da im čarobnjak odere kožu."

Dakle, ova lažna tvorevina bi imala svoje nivoe lažne egzistencije koji su često u ezoteričkim izvorima predstavljani kao „denziteti“, kao jedan zatvoren sistem kroz kojeg mi kao neprestano kružimo, penjući se odozgo prema gore uz pomoć razvoja naše (lažne) svijesti. Tako se svijest neprestano reciklira što bi bilo i karakteristično za jednu lažnu svijest koja, koliko god se ona činila širokom ili ogromnom, bila bi ograničena. Više nivoe bi naseljavali majstori laganja tj. oni koji najljepše lažu. Odatle bi na donjim denzitetima uvijek bilo zastupljeno više onog ljudskog bića, nego na gornjim. Ukratko rečeno, entiteti s gornjih nivoa ga ne bi ni imali u sebi, imajući na umu njegove karakteristike kao što su iskrenost, humanost i savijest. Tako bi sve ono što ima istinsko u sebi, bilo manipulirano i iskorištavano od strane neljudskog. Lažno bi egzistiralo i prosperiralo na račun istinskog. Ko zna, možda bi i neki minerali, neke biljke i neke životinje mogli raspolagati istinskom svijesti?!? U našem slučaju, ta manipulacija bi se odvijala izvan percepcije i onih ličnosti koje su asociirane s ljudskim ili istinskim bićem, osim što bi, možda, tu i tamo, primjećivale da „nešto nije u redu“ a ne bi znale šta konkretno. Nešto kao onaj slučaj kad je Mujo sudjelovao u orgijama koje su se odvijale u mraku, pa ga popužio puno češće, nego što je statistički trebao. To bi bilo zato što je igra/orgije u kojoj se mi nalazimo ovdje i sada, kao što John Keel davno reče - naštimana, a kad o tome obavijestiš „igraču“ (u suštini, mi nismo tu nikakvi igrači, nego likovima kojima se neko/nešto igra, tako da se „sve samo

dešava“ bez našeg svjesnog uticaja), oni će samo da slegnu ramenima i kažu,- „pa šta, to je jedina igra u gradu!?”. A možda ne mora bude ili bar, ne mora da traje beskonačno?!

Istinska svijest nikad ne bi pravila hijerarhijske realitete jer ona ne smatra nijedan životni prostor „svetijim“ ili „višim“ od drugog, niti jedno ljudsko biće boljim od drugog u smislu da bi neki zasluživali gornje ili ugodnije ravni egzistencije, u odnosu na druge, koji bi se trebali patiti na donjim. Tako, onih sedam nivoa egzistencije ili „denziteta“ predstavljenih u obliku stabla života i sefirota, ne mogu dolaziti iz Prvog izvora, odnosno, od Istinske svijesti, gdje bi mi kao u današnjim kompjuterskim igrama, napredovali s donjih nivoa igre prema gornjim.

A još, pored svega, mnogi tvrde kako smo, eto, zaslužili da pređemo u gornji denzitet a onaj „talas“ koji će nas tamo automatski prebaciti, uskoro stiže (isto kao i Isus-spasitelj?!), tako da se nećemo još dugo patiti ovdje. Jao Marko, što ti lepo lažeš!!! Pa, mi ovakvi kakvi trenutno jesmo, nigdje nismo prispjeli!? Čime smo mi to zaslužili prelaz u neki ljepši realitet? („Sidi disi jer ni za disi nisi!“) Šta smo mi to uradili da bi sebe smatrali duhovno naprednijim ili zrelijim, osim što smo popravili sposobnost laganja i vjerovanja u lijepe laži? Šta mi to stvarno znamo a da jednom poštenijom introspekcijom ne uvidimo da se tu ne radi niokakvom znanju, nego o - vjerovanju. A lijepih laži svuda, pa izvoli, biraj i vjeruj u koju god hoćeš.

Šesti dio

Ova realnost se reklamira slično kao onaj „američki san,“ gdje su svi kao jednaki i gdje svako kao ima mogućnost da uz pomoć vlastitog rada i truda postigne uspjeh ili napreduje do samog vrha društva. Međutim, čovjeku koji živi u Americi nije potrebna bogznakakva percepcija kako bi uvidjeo da je to samo jedna propaganda. Na vrhu je tzv. oligarhija koja kontroliše sve segmente društva i posjeduje najveći dio bogatstva. Na vrhovnim pozicijama vlasti se nalazi malo ko, ko ne pripada nekom tajnom ili polutajnom društvu, gdje redovno upražnjava prateće rituale, od kojih neki mogu da podrazumijevaju i žrtvovanje ljudi, dok im njihovo božanstvo nalaže šta treba da rade, odnosno, kako da manipulišu čovječanstvo u njegovo ime. Sinovi božji prinose ljudske žrtve svom ocu. (I ratovi mogu da podrazumijevaju rituale i masovna žrtvovanja ljudi.) Tako mu oni dođu kao neko njegovo vozilo ili produžena ruka za manipulaciju čovječanstva. To su ujedno i oni koji veoma lijepo lažu. Biznis i sve ostalo se obično odvija na principu: „samo pošteno, pa ko koga zajebe“ i manje više sve je podređeno profitu. Ukratko rečeno, jedna velika farsa u kojoj su lijepe laži zastupljene u ogromnim količinama. A to bi bio samo jedan mikrokosmički odraz situacije u cijeloj ovoj realnosti. Profit može da podrazumijeva novac a može i energiju.

U svakom slučaju, religijske i duhovne, lijepe laži koje su nam ovdje servirane kroz istoriju, bile bi usklađene s našim Lažnim ja (ličnostima) i s iluzijom u kojoj živimo a na osnovu njih, mi formiramo naša vjerovanja i svjetonazore. I mi vjerujemo. Mada su se neke laži, religijskog tipa, na silu utjerivale u ljude tokom naše istorije i ljudi se zastrašivali da će gadno proći ukoliko ih ne prihvate, ostavljena nam je i mogućnost da donekle i sami biramo to u koje ćemo laži vjerovati a u koje laži nećemo vjerovati. Tako se razlikujemo i po tome u koje laži vjerujemo tj. koje laži smatramo istinitim a koje ne.

Don Huan nije nimalo slučajno postavio pitanje Kastanedi (knjiga, Aktivna strana beskraj): „Kako objašnjavaš intelekt jednog inženjera i glupost njegovog sistema vjerovanja“?! Šta god mi vjerovali, to naše vjerovanje će biti bazirano na elementima koji su nam servirani izvana u realnosti koja je kontrolisana, isto kao i „igra“ u kojoj učestvujemo ili koju doživljavamo. Takve deluzije bi bile karakteristične za ludake u nekoj ludnici. Kad posjetimo neku psihijatrijsku ustanovu tog tipa, tamo ćemo vidjeti da većina pacijenata, na prvi pogled, izgleda normalno, isto kao i mi. Tek jednim malo pažljivijim posmatranjem, može se primjetiti da njihovo ponašanje ili razmišljanje, donekle odudara od onoga što se prema društvenom konzensusu smatra normalnim. Mada, može se reći da jedna ličnost stvarno može da pukne, te se tako razvede od realnosti još više od onog što se smatra normalnim. Naravno, malo ko će postaviti pitanje - šta se dešava s takvima, nakon što umru?! Ako bi bilo nekog kontinuiteta u egzistenciji nas kao ličnosti, onda bi onaj koji je „puko“ ili „odljepio“ s ove strane, te se kao takav odjavio odavde, stigao kao takav i na onu drugu stranu i onda bi on morao tamo biti odmah dočekan od strane jednog posebnog odbora za doček kritičnih slučajeva i smješten u odgovarajuću ustanovu koja bi zbrinjavala takve. Ne možeš, jadnika, staviti u pakao kad nije čist a nije prispjeo ni u raj jer bi mogao tamo da napravi neki belaj?! Međutim, o nekom izlječenju umobolnika koji je prešao na drugu stranu, ne možemo ni razgovarati, nego, ukoliko bi se poduzimala kakva terapija, onda bi se to vjerovatno svodilo i tamo, samo na kontrolu nekih nepoželjnih simptoma. Jedan potpuno izlječen ludak u ovoj realnosti nije nimalo dobrodošao.

Međutim, ko zna, u realnosti koja je zasnovana na lažima, oni koji bi malo žešće pukli s ove strane, možda bi bili više dobrodošli s one strane a pogotovo u tzv. višim denzitetima jer bi se visok stepen nečijeg razvoda od realnosti, tamo najviše cijenio?! Takvi bi najljepše lagali. Tako, kad je pitanje dijagnostike i zbrinjavanja ludaka s ove i s one strane u pitanju, onda bi, valjda, stepen nečijeg ludila igrao značajnu ulogu kad su dobrostanje i napredak u pitanju?! U stvari, pojma nemam kako bi to funkcionisalo, znam samo da je Kastaneda savjetovao ludacima koji donekle ozdrave, da se i dalje prave ludi kao i ostali, tako da ostali ludaci ne bi primjetili da ovaj više nije normalan jer ako bi se to desilo, onda bi ovaj koji nije više toliko lud, najebao od strane normalnih ludaka, tj. od onih koji su - dovoljno ludi, hoću da kažem, od strane onih koji su propisno ludi, htjeo sam reći – ludi, prema mjerilima većine ostalih ludaka... ili... društveno prihvatljivim mjerilima...ma, ne znam ni sam, ajd nije bitno. (Kastaneda je tu disciplinu foliranja da si i dalje lud kao i ostali, nazivao – „kontrolisana ludost“).

Dakle, ako bi nekim slučajem, neko od nas koji se smatramo normalnim ličnostima, počeo da dolazi sebi i percipira realnost onakvu kakva ona jeste ili što bi se reklo, objektivno, ni slučajno ne bi smjeo pričati o tome onima oko sebe jer će gadno najebat. Proglasiće ga ludim. Tako, kako god da okrenemo, dupe nam dođe otpozadi jer ispada da je bolje biti lud u ludnici, nego zdrav. Međutim, takvi slučajevi buđenja u ludnici su veoma rijetki, tako da se ne trebamo brinuti. Ako ništa, kad već nismo budni, onda se bar možemo praviti pametni!?

Da nema ratova, neko bi još pomislio da smo normalni. Međutim, izgleda da masku trezvenosti ne možemo stalno održavati na našem licu, tako da nam ona povremeno spada i tada se upuštamo u malo žešće psiho-patološke aktivnosti ili ako ništa, sasvim uspješno ih racionalizujemo, pokušavajući sačuvati živu glavu.

I do kada ovako? Koliko ova realnost uopšte zaslužuje da se sačuva i razvija se kao takva a i mi u njoj? Šta ako nekome jednom ne prekupi i kaže – „dosta je bilo, mater vam jebem fašističku“, pa nam rasturi iluziju u kojoj živimo?! Nadamo se da neće. Uostalom, čak i ona Istinska svijest, navodno, ima razumijevanja za nas Pinokije a i humana je, pa će nam valjda ostaviti dovoljno vremena da dođemo sebi... ako je tako nešto uopšte moguće. A opet, ako je humana, da li će onda dozvoliti da ovo naše nehumano mahnitanje traje dovijeka?!

***

Čini se da pored svega ovoga, u ovim vremenima možemo očekivati još jedno izbijanje malo žešćeg haosa u ludnici jer neke sile smatraju da bi njegovim stvaranjem i drastičnim smanjenjem populacije ludaka, mogle uspostaviti stopostotnu kontrolu nad ludnicom i preostalim ludacima jer nas oni navodno ne kontrolišu 100%, nego samo blizu tog procenta. Neki opet smatraju da je program takav („sve se samo dešava“) a da nam se samo čini to da se sve odvija spontano kao npr. trvenje takozvanih velikih sila i njihovo zveckanje oružjem (sada i nuklearnim). A ne možemo znati, možemo samo vjerovati u ovo ili u ono. Znači, uskoro bi mogli doživjeti novu rundu ratovanja ili kako mi to zovemo, svjetski rat, što će se opet svesti na: „zombiji-protiv-zombija“ (ovo bi bio baš lijep naslov za neki „nučno-fantastični“ film!?). Uostalom, to bi bilo nešto što se redovno dešava u ovoj našoj realnosti i na šta smo već navikli a radi se o sukobu između najmanje dvije grupe entiteta koji izvana izgledaju kao pljunuta ljudska bića, jedino što se tako ne ponašaju. Odatle i zabuna, gdje bi neko, gledajući sa strane, mogao pomisliti da se tu stvarno radi o ljudskim bićima koja su po samoj svojoj prirodi - svjesna. Naravno, istinska ljudska bića ne bi nikada međusobno ratovala, ubijala ili povređivala jedni druge. To možemo samo mi, ličnosti ili „strane instalacije“ u ljudskim fizičkim tijelima koje foliraju da su ljudska bića a praktično demonstriraju da nisu. Međutim, nama to ne smeta jer prirodno patimo od jednog psihičkog poremećaja koji se zove kognitivna disonanca, koji nam obezbjeđuje to da istovremeno vjerujemo u različite stvari koje su međusobno protivriječne. Pored toga, neki gnostici tvrde da imamo u sebi ugrađene i određene uređaje koji se zovu „puferi“ ili „odbojnici“ koji nam ne dozvoljavaju da vidimo one elemente koji nam mogu poljuljati naše iluzorne temelje. Valjda zato da ne bi izgubili tlo pod nogama!?!

Što se samog Balkana tiče, izbijanje Trećeg svjetskog rata će vjerovatno biti iskorišteno za nastavak onog tradicionalnog sukoba između one tri „različite“ strane tj. figurativno rečeno, između „onih koji mu ga puše“, „onih koji su mu se naguzili“ i „onih koji ga ljube u dupe“, gdje će svaka strana pokušavati da nadoknadi ono što je propustila u poslednjoj psihopatološkoj priredbi, bez obzira na to što su ga, s jedne objektivne tačke gledišta, popušili svi skupa, uredno i zajednički. Međutim, kad tzv. ljudske ili društvene vrijednosti počnu da se ruše, kad ljudi počnu ostajati bez svega onoga što su smatrali vrijednim ili dragim dok je situacija bila „normalna“, mnogi od njih će, napokon, biti natjerani silom prilika da preispitaju te „vrijednosti“, uključujući i ovu realnost kao i svoj položaj u njoj. Tom prilikom će neki možda biti „pogurani“ da se istinski probude, tako što će kočijaš jednostavno „bankrotirati“ kad izgubi sve svoje „dragocjenosti“, pa onda neki možda uvide da nemaju više šta izgubiti i... puste putnika iz svojih kočija na slobodu... Ako broj takvih dostigne određen „kritični prag“, (Gurđijev je smatrao da bi samo 200 takvih u svijetu bilo dovoljno?!) onda bi mogla biti postignuta i ona kritična masa istinske svijesti koja bi probila rupu u zidu ili otvorila vrata

onom „mladoženji“?! Čini se da dolaze vremena koja će - ili natjerati nas, Pinokije, da se pretvorimo u istinska ljudska bića ili ćemo mi, Pinokiji, svi skupa otići u... pm?!

Sedmi dio

Dakle, ukoliko je signal koji je provučen kroz istočnu gnostiku - istinit, onda - mi nismo. Lažni entiteti bi robovali lažnim entitetima u iluziji ili lažnoj realnosti. Odatle, ukoliko bi se neko htjeo osloboditi ropstva, onda bi, valjda, morao prestati biti – lažan?! Nema druge. Znači, pretvoriti se u – pravog. Međutim, ukoliko bi to bilo izvodljivo, onda, kako smo već mogli vidjeti, to ne bi bilo nimalo lako. Nadalje, čuli smo i ono: „saznajte istinu i ona će vas osloboditi“ a kad saznamo istinu, onda saznamo i to da mi nismo istiniti?! Tako imamo i jedan apsurd, gdje bi istina trebala da oslobodi laž iz ropstva. Ono što je istinito, oslobodilo bi ono što je lažno. Ajd sad budi pametan, pa ovo skontaj uz pomoć lažne svijesti, gdje bi i previše nekog intelekta, predstavljalo jednu otežavajuću okolnost?!

A sve nam izgleda toliko stvarno da stvarnije ne može biti!?

Nadalje, kad je naša potraga za istinom u pitanju, onda, manje više sve mudrolije koje smo čuli ili pročitali od drugih ličnosti, koliko god kredibilne one bile, trebali bi uzimati s rezervom jer one, kao entiteti koji su prirodno razvedeni od objektivne realnosti, same po sebi, nisu u stanju govoriti Istinu. Međutim, ukoliko bi bilo tačno to da neke ličnosti imaju neku vezu s onim Istinskim ja s kojim su asocirane, onda bi na osnovu uticaja koje bi one primale od njega, ipak, tu i tamo, mogle provući i neku Istinu koja bi bila bitna. S obzirom na to da one neće biti u stanju da prevedu te uticaje na naš jezik 100% ispravno i prezentiraju ih u optimalnom obliku budnoj svijesti kojom ostale ličnosti raspolažu („stranim instalacijama“), u svim takvim radovima ćemo imati jednu lijepu kombinaciju istinskog signala i šuma ili buke. Kad Istinska svijest prolazi kroz budnu, dolazilo bi do određene distorzije informacije, slično kao kad zrak svjetlosti prolazi kroz prizmu. Što bi jedna ličnost bila u čvršćoj vezi s Istinskim ja, utoliko više bi bilo i istinskog signala u njenim djelima. Na primjer, takva jedna ličnost može napisati i priču o Pinokiju u kojoj bi bilo puno istine, bez obzira na to što oni koji ju čitaju, neće prepoznati sebe u njemu ali će bar prenjeti stvar na onaj nivo podsvijesti i kolektivnog nesvjesnog, samim čitanjem te priče, gdje će to ostati dostupno, kad i kome zatreba. Takođe, kad vidimo da se neka ličnost kurči ili ističe iza „svojih“ religijskih, duhovnih ili ezoteričkih dijela, te na osnovu njih skuplja vijernike, sljedbenike ili donatore, tu možemo odmah znati da se radi o „gazdinom vozilu“. Ljudi imaju tendenciju da se skupljaju oko lijepih laži kao muve na govno a što „gazdino vozilo“ bude ljepše lagalo, utoliko će imati i više sljedbenika ili učenika. Pretvaranjem nekoga u bilo čijeg sljedbenika, taj biva automatski onesposobljen da slijedi ono što je istinsko u njemu samom, da se individualizira, osamostali, odnosno, da postane svjestan i nezavisan.

Znači, kad vidimo neku grupu ljudi okupljenu oko nekog religijskog, duhovnog, ezoteričkog, političkog ili ideološkog koncepta, ono oko čega su oni okupljeni, može biti samo jedno govno, upakovano u 'vaku il' 'naku ambalažu. A milijarde ljudi na ovoj planeti su okupljene oko nekog govneteta, moglo bi se čak reći – skoro svi.

Uzimajući u obzir opisane karakteristike onoga što je Istinsko u nama, tako ćemo moći prepoznati i našeg Spasitelja. To bi bio jedini i pravi Spasitelj. On bi došao iznutra, dakle, iz našeg vlastitog bića a ne „odozgo“ ili odnekud drugo, predstavljajući nam se pod 'vakim il' 'nakim imenom. On bi djelovao u onom momentu u kojem jesmo što bi optimiziralo našu interakciju s ovom realnošću, odnosno, naše ponašanje u svakoj situaciji u kojoj bi se zadesili, čak i u situaciji jednog sveopšteg haosa. Svjesnost o tome bi nam mogla biti od velike pomoći u vremenima koja dolaze!

Ono što znamo mi kao „strane instalacije“, zna i „gazda“ jer smo prikačeni na njega. Međutim, ono što zna Istinsko ja, „gazda“ ne zna. Tako, od našeg Istinskog ja možemo dobijati „informacije“ (u obliku - unutrašnjeg znanja) koje će se odnositi samo na momenat u kojem jesmo i ako ih budemo pratili, razumjeli i djelovali u skladu s njima, u momentu u kojem jesmo, onda ćemo sjebat „gazdu“ i osloboditi iz ropstva. (Na ovaj način, gazda ne može saznati šta planiramo a kad sazna šta smo uradili, već je kasno a time prevazilazimo i ono: „sve se samo dešava“ jer se sada nešto dešava u skladu sa Istinskom svijesti a ne onom „budnom“.) Tako, samo vezivanjem za ono Istinsko u nama, došlo bi do našeg konačnog spasenja.

I na kraju, što se tiče onog „čudnog“ naslova ovog teksta, na prvi pogled se može vidjeti to da on nema nikakve veze s njegovim sadržajem. Tako bi to uvijek bilo s „prvim pogledom“. Međutim, na drugi pogled, uzimajući u obzir značaj brojeva i vezanih jezičkih pojmova u ovoj numeričkoj realnosti ili matriksu, ukoliko unesemo taj naslov gramatički pravilno u gematrijski kalkulator, kao prvi vezani pojam ćemo dobiti: Savior of Man

Gematria Calculator

jebala mara bumbara Calculate Gematria

(Type in a word or a number e.g. God, Devil, 100, 666 - To calculate gematria values) - View Rude Words
 5.6K people like this. Be the first of your friends.

Jebala Mara Bumbara in Jewish Gematria Equals: **1057** ($\frac{j\ e\ b\ a\ l\ a\ _\ m\ a\ r\ a\ _\ b\ u\ m\ b\ a\ r\ a}{600\ 5\ 2\ 1\ 20\ 1\ 0\ 30\ 1\ 80\ 1\ 0\ 2\ 200\ 30\ 2\ 1\ 80\ 1}$)

Jebala Mara Bumbara in English Gematria Equals: **732** ($\frac{j\ e\ b\ a\ l\ a\ _\ m\ a\ r\ a\ _\ b\ u\ m\ b\ a\ r\ a}{60\ 30\ 12\ 6\ 72\ 6\ 0\ 78\ 6\ 108\ 6\ 0\ 12\ 126\ 78\ 12\ 6\ 108\ 6}$)

Jebala Mara Bumbara in Simple Gematria Equals: **122** ($\frac{j\ e\ b\ a\ l\ a\ _\ m\ a\ r\ a\ _\ b\ u\ m\ b\ a\ r\ a}{10\ 5\ 2\ 1\ 12\ 1\ 0\ 13\ 1\ 18\ 1\ 0\ 2\ 21\ 13\ 2\ 1\ 18\ 1}$)

Jebala Mara Bumbara is not in our gematria database [Add It](#)

🔍 Results by Jewish Gematria

Word	Jewish Gematria	English Gematria	Simple Gematria	Searches
Savior Of Man	1057	798	133	3800

A Savior of Man ili Čovjekov spasitelj bi moglo biti samo ono Istinsko ja, koje bi ujedno bilo i - glavni junak ove priče!? A ona je već prošla i kroz našu budnu svijest, pa... podsvijest, pa tako stigla i do onog nivoa... kolektivnog nesvjesnog. Neka se nađe i tamo jer možda, nekome, nekad, zatreba?!

...